

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: M. M. S. H., proti žalovanému Ministerstvu vnitra, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2006, čj. OAM-713/LE-C09-C09-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2006, čj. 46 Az 47/2006-15,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 7. 2006, čj. OAM-713/LE-C09-C09-2006, byla žalobcova žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb. Žalobce toto rozhodnutí napadl žalobou u Krajského soudu v Praze, který žalobu rozsudkem ze dne 5. 9. 2006, čj. 46 Az 47/2006-15, zamítl.

Žalobce (stěžovatel) proti rozsudku Krajského soudu v Praze podal kasační stížnost a současně požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Praze posléze v rámci úkonů potřebných pro rozhodnutí o žádosti stěžovatele o ustanovení právního zástupce zjistil, že stěžovatel byl dne 11. 10. 2006 repatriován zpět do země původu. Tato skutečnost je zřejmá jednak z databáze žalovaného a jednak ze sdělení Správy uprchlického zařízení Ministerstva vnitra, přijímacího střediska P. – R., detašovaného pracoviště V. P., ze dne 17. 10. 2006, která je založena v soudním spise.

Krajský soud v Praze poté usnesením ze dne 19. 10. 2006 stěžovateli podle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. ustanovil opatrovníci Z. V., administrativní pracovníci Krajského soudu v Praze.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Jelikož místo pobytu stěžovatele nelze zjistit, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu